

Begrip niet in enig opzicht van slecht levensgedrag. Vrijspraak door strafrechter laat bevoegdheid burgemeester tot intrekking exploitatievergunning ...

ABRVs 19-06-2019, ECLI:NL:RVS:2019:1931, m.nt. C.M.M. van Mil

Instantie

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Datum

19 juni 2019

Magistraten

Mrs. J.A.W. Scholten-Hinloopen, H. Bolt en F.D. van Heijningen

Zaaknummer

201805798/1/A3

Noot

C.M.M. van Mil

Annotatorprofiel

[C.M.M. van Mil](#)

Folio weergave

[Download gedrukte versie \(PDF\)](#)

JCDI

JCDI:ADS88623:1

Vakgebied(en)

Horecarecht / Exploitatievergunning (APV)

Bestuursrecht algemeen / Handhaving algemeen

Brondocumenten

ECLI:NL:RVS:2019:1931, Uitspraak, Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, 19-06-2019

Wetgeving

(Art. 8 Dhw; art. 6:6 Awb)

Essentie

Begrip niet in enig opzicht van slecht levensgedrag. Vrijspraak door strafrechter laat bevoegdheid burgemeester tot intrekking exploitatievergunning onverlet. (Rotterdam)

Samenvatting

Dat de strafrechter [appellant] ter zake van de in de bovenwoning aangetroffen verdovende middelen heeft vrijgesproken en ter zake van de in zijn woning aangetroffen verdovende middelen geen straf heeft opgelegd, laat de bevoegdheid van de burgemeester tot intrekking van de exploitatievergunning wegens het in enig opzicht van slecht levensgedrag zijn op zichzelf beschouwd onverlet. De intrekking van de exploitatievergunning betreft een herstelsanctie gericht op de bescherming van de openbare orde en de bestrijding van laakbaar gedrag van een exploitant. Beoordeeld moet worden of de door de burgemeester aangevoerde feiten en omstandigheden genoemd besluit kunnen rechtvaardigen.

Partij(en)

Uitspraak op het hoger beroep van:

[appellant], wonend te [woonplaats],

tegen de uitspraak van de rechtbank Rotterdam van 30 mei 2018 in zaken nrs. 17/5741 en 18/1137 in het geding tussen:

[appellant]

en

de burgemeester van Rotterdam.

Uitspraak

Procesverloop

Bij besluit van 19 april 2017 heeft de burgemeester de exploitatievergunning voor [coffeeshop] voor onbepaalde duur ingetrokken.

Bij besluit van 19 april 2017 heeft de burgemeester de coffeeshop voor een duur van drie maanden gesloten verklaard.

Bij besluit van 16 augustus 2017 heeft de burgemeester de door [appellant] tegen de besluiten van 19 april 2017 gemaakte bezwaren ongegrond verklaard.

Bij besluit van 25 augustus 2017 heeft de burgemeester aan [appellant] een exploitatievergunning voor de coffeeshop geweigerd.

Bij besluit van 19 januari 2018 heeft de burgemeester het door [appellant] tegen het besluit van 25 augustus 2017 gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 30 mei 2018 heeft de rechtbank de door [appellant] tegen de besluiten van 16 augustus 2017 en 19 januari 2018 ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft [appellant] hoger beroep ingesteld.

De burgemeester heeft een schriftelijke uiteenzetting gegeven.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 10 april 2019, waar [appellant], vertegenwoordigd door mr. I.A. Kamans, advocaat te Rotterdam, en de burgemeester, vertegenwoordigd door mr. S.B.H. Fijneman, bijgestaan door E. Boerema, S. Bruens-Schravendijk en M.J. Kooistra, zijn verschenen.

Overwegingen

1.

De relevante bepalingen van de Algemene Plaatselijke Verordening Rotterdam 2012 (hierna: APV) en de relevante delen van het Rotterdamse coffeeshopbeleid 2013 zijn opgenomen in de bijlage bij deze uitspraak. Die bijlage maakt deel uit van deze uitspraak.

Inleiding

2.

[appellant] exploiteerde [coffeeshop] aan de [locatie 1]. Daartoe heeft de burgemeester hem op 19 mei 2016 een exploitatievergunning verleend. Aan de exploitatievergunning is een gedoogverklaring verbonden waarin als voorwaarde is vermeld dat de handelsvoorraad 500 g niet te boven mag gaan. In het kader van een strafrechtelijk onderzoek in 2016 is vastgesteld dat in de woning boven de coffeeshop (hierna: de bovenwoning) en in de woning van [appellant] aan de [locatie 2] grote hoeveelheden hennep en hasj zijn aangetroffen. In de woning van [appellant] zijn ook een groot geldbedrag, een geldtelmachine en een wapenstok aangetroffen.

Bij het besluit van 19 april 2017 heeft de burgemeester de exploitatievergunning op grond van artikel 2:28, vijfde lid, aanhef en onder c, van de APV ingetrokken, omdat [appellant] niet langer niet in enig opzicht van slecht levensgedrag is. Daarnaast heeft de burgemeester bij besluit van 19 april 2017 de coffeeshop gesloten verklaard, omdat [appellant] de coffeeshop in strijd met de voorschriften van de exploitatievergunning heeft geëxploiteerd. Bij het besluit van 16 augustus 2017 heeft de burgemeester de bezwaren tegen beide besluiten van 19 april 2017, onder overneming van het advies van de gemeentelijke bezwaarschriftencommissie van 22 juni 2017, ongegrond verklaard. Volgens de burgemeester is aannemelijk dat de hoeveelheden hennep en hasj die in de bovenwoning en de woning van [appellant] zijn aangetroffen tot de handelsvoorraad van de coffeeshop behoren. Die hoeveelheden overschrijden de gedoogde maximumhoeveelheid van 500 g aanzienlijk. Door het aanwezig hebben van zulke grote hoeveelheden hennep en hasj was de openbare orde en het woon- en leefklimaat in de omgeving van de woningen in het geding. Deze handelwijze getuigt van een slecht levensgedrag, aldus de burgemeester.

Op 28 april 2017 heeft [appellant] een aanvraag om een nieuwe exploitatievergunning voor de coffeeshop ingediend. Bij het besluit van 25 augustus 2017 heeft de burgemeester de exploitatievergunning op grond van artikel 2:28, vijfde lid, aanhef en onder c, in samenhang gelezen met het vierde lid, aanhef en onder b, van dit artikel, wegens het slechte levensgedrag van [appellant] geweigerd. Bij het besluit van 19 januari 2018 heeft de burgemeester het bezwaar daartegen, onder overneming van het advies van de gemeentelijke bezwaarschriftencommissie van 30 november 2017, ongegrond verklaard. Voor de motivering wordt verwezen naar het besluit van 16 augustus 2017 en het advies van 22 juni 2017, waarin is ingegaan op het slechte levensgedrag van [appellant].

Hoger beroep

3.

[appellant] betoogt dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat de burgemeester de exploitatievergunning voor de coffeeshop heeft mogen intrekken en een nieuwe exploitatievergunning heeft mogen weigeren. De burgemeester heeft ten onrechte vastgesteld dat hij niet meer aan de eis voldoet dat hij niet in enig opzicht van slecht levensgedrag is. Daartoe voert [appellant] ten eerste aan dat de voorwaarde van artikel 2:28, vierde lid, onder b, van de APV dat een exploitant niet in enig opzicht van slecht levensgedrag is rechtsonzeker is. Dat de burgemeester alle feiten en omstandigheden bij de beoordeling van deze voorwaarde mag betrekken zet de deur open voor willekeur.

Ten tweede was in de coffeeshop niet meer dan 500 g aan cannabisproducten aanwezig. De voorraden die in de bovenwoning en in zijn woning zijn aangetroffen zijn ten onrechte in aanmerking genomen bij het vaststellen van de totale handelsvoorraad. De voorraad in de bovenwoning kan niet in aanmerking worden genomen, omdat de rechtbank Rotterdam [appellant] bij vonnis van 9 mei 2018 heeft vrijgesproken van het aanwezig hebben van die voorraad. Verder bevat De Aanwijzing Opiumwet van het Openbaar Ministerie, waarin de criteria voor het gedogen van een coffeeshop zijn opgenomen, geen regels voor het aanwezig hebben van voorraden buiten de coffeeshop. Voorts is het nettogewicht van de voorraden buiten de coffeeshop niet bekend, omdat de cannabisproducten met verpakking zijn gewogen. Derhalve is niet duidelijk of dan wel in hoeverre de toegestane handelsvoorraad is overschreden.

Ten derde worden bij de exploitatie van een coffeeshop per definitie strafbare feiten begaan indien een exploitant de gedoogde maximumhoeveelheid van 500 g overschrijft. Voor zover die exploitant zich aan de overige regels voor een coffeeshop houdt, wordt door de strafrechter na een bewezen- en strafbaarverklaring van de ten laste gelegde feiten geen straf opgelegd. Het aanwezig hebben van een handelsvoorraad buiten de coffeeshop is namelijk noodzakelijk voor een economisch verantwoorde exploitatie. Ook [appellant] heeft van de strafkamer van de rechtbank een dergelijk rechterlijk pardon gekregen voor het aanwezig hebben van een aanzienlijke hoeveelheid cannabisproducten in zijn woning, hoewel die drugs bestemd waren voor de coffeeshop. Verder staan de in de woning aangetroffen voorraden in verhouding tot de omzet van de coffeeshop. In dit verband is voorts van belang dat hasj slechts een keer per jaar wordt geogst en niet het hele jaar kan worden ingekocht, aldus [appellant].

3.1.

Aan de besluiten tot het intrekken van de exploitatievergunning, het gesloten verklaren van de coffeeshop en het weigeren van een nieuwe exploitatievergunning heeft de burgemeester het rapport van de politie, Eenheid Rotterdam, van 29 december 2016 (hierna: het politierapport) met aanvullende stukken ten grondslag gelegd. In het politierapport is vermeld dat op 3 februari 2016 een strafrechtelijk onderzoek is gestart onder de [naam] naar misdrijven onder de Opiumwet. Op 22 november 2016 is [coffeeshop] in dat kader doorzocht. In de coffeeshop werd een gedoogde maximumhoeveelheid van 500 g aan cannabisproducten aangetroffen. Bij de doorzoeking werd in een prullenbak een sleutel gevonden die van de toegangsdeur van de bovenwoning bleek te zijn en is waargenomen dat medewerkers van de coffeeshop heen en weer van de coffeeshop naar de bovenwoning gingen. Op dezelfde dag is de bovenwoning doorzocht. Bij die doorzoeking zijn 10.254 g hennep, 910 g hasj en 265 voorgedraaide joints aangetroffen. Ook de woning van [appellant] is doorzocht. In die woning zijn 16.500 g hennep en 11.900 g hasj aangetroffen en verder een geldbedrag van € 114.010,-, een geldtelmachine en een wapenstok. Tijdens zijn verhoor door de politie heeft [appellant] verklaard dat hij niet weet van wie de bovenwoning is, en wie van die woning gebruik maakt. Van de sleutel die in de coffeeshop is aangetroffen weet hij niets. Verder heeft [appellant] verklaard dat de cannabisproducten die in zijn woning zijn aangetroffen aanwezig waren als voorraad om in de coffeeshop te worden verkocht.

3.2.

Ingevolge artikel 2:28, vierde lid, aanhef en onder b, van de APV voldoen de exploitant en de beheerder aan de eis dat zij niet in enig opzicht van slecht levensgedrag zijn. In de toelichting bij deze bepaling staat dat voor de reikwijdte van het begrip "niet in enig opzicht van slecht levensgedrag" aansluiting moet worden gezocht bij de terminologie van de Drank- en Horecawet (hierna: DHW). De toetsing aan deze eis is niet bij voorbaat aan regels gebonden, aldus de toelichting. Ingevolge artikel 8, eerste lid, aanhef en onder b, van de DHW voldoen leidinggevendenden aan de eis dat zij niet in enig opzicht van slecht levensgedrag zijn. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen, onder meer in de uitspraak van 17 februari 2016, ECLI:NL:RVS:2016:377, is in het Zedelijkheidsbesluit, dat is vastgesteld krachtens artikel 8, tweede lid, van de DHW, geen nadere omschrijving gegeven van de eis dat leidinggevendenden niet in enig opzicht van slecht levensgedrag zijn. Derhalve zijn geen beperkingen gesteld aan de feiten of omstandigheden die bij de beoordeling van het levensgedrag mogen worden betrokken. Niet valt in te zien dat, zoals [appellant] betoogt, daarmee de deur voor willekeur wordt opengezet. Voor het oordeel dat de voorwaarde dat een exploitant niet in enig opzicht van slecht levensgedrag is rechtsonzeker is, bestaat daarom geen grond.

3.3.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in de uitspraak van 24 februari 2016, ECLI:NL:RVS:2016:486, worden met het exploiteren van een coffeeshop per definitie strafbare feiten gepleegd, die tot op zekere hoogte worden gedoogd. Het plegen van deze strafbare feiten in het kader van de exploitatie van een coffeeshop geeft op zichzelf dan ook geen blijk van slecht levensgedrag, zoals [appellant] terecht stelt. Voor de beantwoording van de vraag of een exploitant niet in enig opzicht van slechts levensgedrag is, is van belang of en, zo ja, in hoeverre de voorwaarden waaraan een gedoogde coffeeshophouder moet voldoen, door de exploitant worden geschonden. Zo heeft de Afdeling in de uitspraak van 8 maart 2017, ECLI:NL:RVS:2017:608, geoordeeld dat op basis van de mate waarin de gedoogde maximumhoeveelheid van 500 g was overschreden het standpunt mocht worden ingenomen dat de exploitanten van een coffeeshop van slecht levensgedrag waren.

Dat de strafrechter [appellant] ter zake van de in de bovenwoning aangetroffen verdovende middelen heeft vrijgesproken en ter zake van de in zijn woning aangetroffen verdovende middelen geen straf heeft opgelegd, laat de bevoegdheid van de burgemeester tot intrekking van de exploitatievergunning wegens het in enig opzicht van slecht levensgedrag zijn op zichzelf beschouwd onverlet. De intrekking van de exploitatievergunning betreft een herstelsanctie gericht op de bescherming van de openbare orde en de bestrijding van laakbaar gedrag van een exploitant. Beoordeeld moet worden of de door de burgemeester aangevoerde feiten en omstandigheden genoemd besluit kunnen rechtvaardigen.

De rechtbank heeft in dit geval terecht overwogen dat de voorraad hennep en hasj die in de woning van [appellant] is aangetroffen tot de handelsvoorraad van de coffeeshop gerekend kan worden. Daarbij is van belang dat [appellant] heeft verklaard dat die voorraad bestemd was om te worden verkocht in de coffeeshop. De hoeveelheid hennep in zijn woning van ongeveer 17 kg is een handelsvoorraad voor een duur van 45 dagen. De hoeveelheid hasj in zijn woning van meer dan 10 kg is een handelsvoorraad van meer dan een jaar. De Afdeling stelt vast dat de in de woning aangetroffen hoeveelheden de gedoogde handelsvoorraad aanzienlijk overschrijden. Met de enkele stelling dat de voorraad hennep en hasj in zijn woning met verpakking is gewogen heeft [appellant] niet aannemelijk gemaakt dat hij de gedoogde handelsvoorraad van een maximumhoeveelheid van 500 g niet aanzienlijk heeft overschreden. Dat [appellant], naar hij stelt, niet in staat is om meer dan 1 maal per jaar de hasj in te kopen en daarom in zijn woning een handelsvoorraad passend bij een omzet van een jaar van zijn coffeeshop aanwezig heeft, kan ook niet tot het oordeel leiden dat hij met deze voorraad in zijn woning de gedoogde handelsvoorraad niet aanzienlijk heeft overschreden. Voor zover [appellant] betoogt dat voorraden buiten de coffeeshop volgens de Aanwijzing Opiumwet niet tot de handelsvoorraad worden gerekend, is dat betoog niet juist. Uit die aanwijzing volgt niet dat de gedoogde maximumhoeveelheid van 500 g niet kan worden overschreden door het aanwezig hebben van voorraden buiten de coffeeshop. Reeds gezien de aanzienlijke hoeveelheden hennep en hasj, die [appellant] in zijn woning als handelsvoorraad aanwezig had, heeft de rechtbank terecht geoordeeld dat de burgemeester zich op het standpunt mocht stellen dat [appellant] niet meer aan de voorwaarde voldoet dat hij niet in enig opzicht van slecht levensgedrag is. Daarbij heeft de burgemeester mede van belang mogen achten dat met dergelijke grote hoeveelheden hennep en hasj in een woning de openbare orde en het woon-en leefklimaat in de omgeving van de woningen in het geding is. De vraag of de voorraad cannabisproducten in de bovenwoning tot de handelsvoorraad van de coffeeshop moet worden gerekend kan daarom buiten bespreking blijven. Gelet hierop was de burgemeester op grond van artikel 2:28, vijfde lid, aanhef en onder c, in samenhang gelezen met het vierde lid, gehouden de exploitatievergunning voor de coffeeshop in te trekken en een nieuwe exploitatievergunning te weigeren.

3.4.

Het betoog faalt.

4.

[appellant] heeft eerst ter zitting nog gesteld dat het intrekken van de exploitatievergunning en de weigering van een nieuwe exploitatievergunning in strijd is met Richtlijn 2006/123 betreffende diensten op de interne markt, de Dienstenrichtlijn.

4.1.

Behoudens in geschillen waar de wet anders bepaalt, kunnen ook na afloop van de beroepstermijn en, indien die termijn is gegeven, na de termijn als bedoeld in artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht, nieuwe gronden worden ingediend, zij het dat die mogelijkheid wordt begrensd door de goede procesorde. Voor het antwoord op de vraag of de goede procesorde zich daartegen verzet, is in het algemeen bepalend een afweging van de proceseconomie, de reden waarom de desbetreffende beroepsgrond pas in een laat stadium is aangevoerd, de mogelijkheid voor de andere partijen om adequaat op die beroepsgrond te reageren en de processuele belangen van de partijen over en weer. [appellant] heeft geen feiten en omstandigheden aangevoerd op grond waarvan moet worden geoordeeld dat het voor hem redelijkerwijs niet mogelijk was de ter zitting van de Afdeling aangevoerde grond eerder naar voren te brengen. Dit betoog dient derhalve wegens strijd met de goede procesorde bij de beoordeling van het hoger beroep buiten beschouwing te worden gelaten.

Slotsom

5.

Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

6.

Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State bevestigt de aangevallen uitspraak.

Noot

Auteur: C.M.M. van Mil^[1]

Naschrift

1.

De hierboven opgenomen uitspraak ziet op de intrekking van een exploitatievergunning van een coffeeshop op grond van de Algemene Plaatselijke Verordening Rotterdam 2012 ('APV') omdat appelland niet langer 'niet in enig opzicht van slecht levensgedrag is'. Bij besluit van dezelfde datum heeft de burgemeester de coffeeshop gesloten verklaard, vanwege het exploiteren van de coffeeshop in strijd met de voorschriften van de exploitatievergunning. Aan de exploitatievergunning was een gedoogverklaring verbonden met als voorwaarde dat de handelsvoorraad 500 g niet te boven mag gaan. In het kader van een strafrechtelijk onderzoek in 2016 is vastgesteld dat in de woning boven de coffeeshop (10.254 g hennep, 910 g hasj en 265 voorgedraaide joints) en in de woning van appelland (16.500 g hennep en 11.900 g hasj) grote hoeveelheden hennep en hasj zijn aangetroffen. In de woning van appelland zijn ook een groot geldbedrag, een geldtelmachine en een wapenstok aangetroffen. Door het aanwezig hebben van zulke grote hoeveelheden hennep en hasj was de openbare orde en het woon- en leefklimaat in de omgeving van de woningen in het geding. Deze handelwijze getuigt van slecht levensgedrag, aldus de burgemeester. Vervolgens is de aanvraag voor een nieuwe exploitatievergunning door appelland geweigerd met motivering door verwijzing naar de eerdere besluitvorming.

2.

Interessant aan deze uitspraak is het raakvlak met het strafrecht. Aan de besluiten tot het intrekken van de exploitatievergunning, het gesloten verklaren van de coffeeshop en het weigeren van een nieuwe exploitatievergunning heeft de burgemeester een politierapport in het kader van een strafrechtelijk onderzoek naar misdrijven onder de Opiumwet ten grondslag gelegd. Appelland doet een beroep op een eerder gewezen vonnis van de strafrechter, waarin hij is vrijgesproken van het aanwezig hebben van die voorraad in de woning boven de coffeeshop.

3.

In eerdere jurisprudentie waarin als verweer een beroep werd gedaan op een strafrechtelijk vonnis werd dit terzijde geschoven. In ABRvS 3 april 2019 (*Gst.* 2019/109, m.nt. M.H.W. Bodelier, r.o. 5.2), over het onttrekken van een woning aan de woningvoorraad zonder vergunning, oordeelt de Afdeling dat appelland weliswaar is vrijgesproken door de strafrechter, maar dat dit niet zonder meer meebrengt dat hem geen enkel verwijt kan worden gemaakt dat de woning aan de woonbestemming is onttrokken. In CRvB 23 april 2019 (ECLI:NL:CRVB:2019:1449) over het intrekken van een bijstandsuitkering na ontdekking van hennepplantages in bezit van appelland overweegt de Raad (r.o. 4.9.) dat een oordeel van de strafrechter er niet aan in de weg staat dat in een latere bestuursrechtelijke procedure de gedragingen waarvan de betrokkene is vrijgesproken - als gevolg van minder strenge bewijsregels of op grond van aanvullend bewijs - bewezen worden verklaard. Appelland betoogde dat de verwijzing door het bevoegd gezag naar CRvB 29 november 2011 (ECLI:NL:CRVB:2011:BU6725) niet volstond als motivering. Daarin is overwogen (r.o. 4.6.) dat de bestuursrechter in de vaststelling van en het oordeel over het hem voorgelegde geschil in het algemeen niet is gebonden aan wat in een strafrechtelijk geding door de desbetreffende rechter is geoordeeld, te minder nu in een strafrechtelijke procedure een andere rechtsvraag voorligt en ander procesrecht van toepassing is.

4.

Het CRvB vat dit op als een beroep op de onschuldpresumptie ex artikel 6 lid 2 EVRM. Deze onschuldpresumptie brengt mee dat het publieke organen en autoriteiten niet is toegestaan om na een strafrechtelijke vrijspraak in een latere bestuursrechtelijke procedure alsnog twijfels te uiten over de onschuld van een betrokkene ten aanzien van het feit waarvan

hij is vrijgesproken (zie bijvoorbeeld EHRM 12 juli 2013 in de zaak Allen tegen het Verenigd Koninkrijk, ECLI:CE:ECHR:2013:0712JUD002542409). Voor een geslaagd beroep hierop dient de betrokkene te stellen en bewijzen dat een voldoende verband ('link') bestaat tussen de strafrechtelijke procedure en de latere bejegening door een bestuurlijke autoriteit of gerechtelijke procedure.

5.

Zo'n link kan bijvoorbeeld aanwezig zijn als die latere procedure een onderzoek vereist van de uitkomst van de eerdere strafrechtelijke procedure, in het bijzonder als die latere procedure de rechter dwingt tot een onderzoek van een strafrechtelijk oordeel, tot een heroverweging of beoordeling van het bewijs in het strafrechtelijke dossier, tot een oordeel over de deelname van de belanghebbende aan de gebeurtenissen die hebben geleid tot de eerdere 'criminal charge', of tot een oordeel over de bestaande aanwijzingen van mogelijke schuld van de belanghebbende (Vgl. HR 2 juni 2017, ECLI:NL:HR:2017:958). Vervolgens constateert de CRvB in de uitspraak van 23 april 2019 (r.o. 4.8.) dat de tenlastelegging op grond waarvan appelland in die zaak is veroordeeld, gebaseerd was op hetzelfde feitencomplex als dat wat heeft geleid tot het intrekking- en terugvorderingsbesluit in kwestie. Het betreffende besluit kon echter worden gehandhaafd zonder twijfel op te roepen over de juistheid van de gronden van de in het arrest vervatte vrijspraak. Het ging namelijk over een andere periode.

6.

In de hier gepubliceerde uitspraak wordt ter zake het beroep op de strafrechtelijke vrijspraak slechts overwogen dat het feit dat de strafrechter appelland heeft vrijgesproken, de bevoegdheid van de burgemeester tot intrekking van de exploitatievergunning wegens het in enig opzicht van slecht levensgedrag zijn op zichzelf beschouwd onverlet laat (r.o. 3.3.). De intrekking van de exploitatievergunning is een herstelsanctie gericht op de bescherming van de openbare orde en de bestrijding van laakbaar gedrag van een exploitant. Beoordeeld moet worden of de door de burgemeester aangevoerde feiten en omstandigheden het besluit kunnen rechtvaardigen. De vraag of de voorraad cannabisproducten in de woning boven de coffeeshop tot de handelsvoorraad van de coffeeshop moet worden gerekend, kan volgens de Afdeling bovendien buiten bespreking blijven. Kort gezegd omdat de hoeveelheid hennep en hasj die in de woning van appelland zijn aangetroffen al maakt dat appelland niet meer aan de voorwaarde ter zake van het niet in enig opzicht van slecht levensgedrag zijn voldoet (r.o. 3.3.). Daarmee is een discussie zoals die is gevoerd in CRvB 23 april 2019 (ECLI:NL:CRVB:2019:1449) vermeden. Duidelijk is wel dat een besluit op zijn eigen merites wordt beoordeeld aan de hand van de bestuursrechtelijke toetsingsmaatstaven: een vonnis van een strafrechter (ook als dat is gebaseerd op hetzelfde feitencomplex) maakt niet zonder meer dat een bestuursrechtelijke herstelsanctie daarmee van de baan is.

C.M.M. van Mil

Voetnoten

[\[1\]](#)

Chantal van Mil is advocaat bij Hekkelman Advocaten NV.